

זו הזכות - זו האמונה = זה הצדק (דברים בכנס ההודיה)

בהקמת מחתרת עברית לוח-מת.
בהתקפת-נגד על הקמים עלינו לכלותנו.
במעשי מרד ולחימה נגד הארץ-יב — המשמיד — הגרמני, בחזיתות, בגטאות, ביערות.
בקבלת סבל ובשמירת אמונים לציון בבתי הכלא, במרתפי החת-קירות הליליות, במחנות הריכוז של שונאי ציון, במרחבי השליטה הקומוניסטית.
במרד, במלחמת שחרור ופדות נגד השלטון הבריטי בארצנו בימי השמדת העם וגולת המולדת.
בעמידה ללא חת בבתי הדין, במרתפי עניים, בבתי כלא ובמחנות הריכוז הבריטיים בארץ-ישראל ובערבות אפריקה.
בהגנה, בהתקפות נגד ובמיב-צעני שחרור, במלחמה על הצלת העם. וקיום עצמאותו מידי התור-קפנים הערביים.
במניעת מלחמת אחים; בש-מירת קדשי ישראל בימי הכיבוש הנכרי ושעבוד האומה.

באהבה, ברחמים רבים באמונה וביראה

בימי המבחן הגורליים השלכנו חיינו מנגד; טובי בנינו מסרו את נפשם בשדות הקרב ובמעלות הגר-דום. גבורתם האירה את דרכו של כל דור התקומה.
במקום הקדוש הזה עומדים ה-מאמינים, הלוחמים, החלוצים, ה-מעפילים, האסירים, הנדונים, כובשי המבצרים, יורדי היס, עובדי האד-מה, המתנחלים, נושאי חזון ומגשי-מיו, תלמידיו של זאב ז'בוטינסקי לדורותיהם.
עלינו אל הכותל המערבי, שריד תפארתנו, כדי להודות לאלהי אבו-תינו על שנטע בלבנו את האמונה המפלאה עשות, בקיומה ובחידושה ובחישולה של ברית הנצח עם עם סגולה מקדם.
ועל שחזק את ליבנו לבל ייקרע בראותנו עם זה מובל לטבח ומור-שיע אין, למען נוכל, על אף היסר-רים, היגון והאבל, אך ברוח כבירה לקום וללחום, למרוד ולכבוש, לע-לות על במות אויב, לפדות ולשחרר את שארית ישראל.
באהבה, ברחמים רבים, באמונה וביראה מודים אנחנו:
ביוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
ועם ההודיה נישא תפילה ממע-מקים.
יהי רצון ויתן האלהים חכמה ובינה ואהבה בלב העם, יועצו וש-ריו למען לא ייטשו עוד שום קברת ארץ מן הארץ שנתנה לנו, לאבותינו ולבנינו, מורשת עולם.
זו הזכות.
זו האמונה.
זה הצדק.

נקיים ונקדש את האמת

בשם נשוב ונודיע, נקיים ונקדש את האמת; לאמור:
ארץ ישראל היא נחלתנו, לנצח. לארץ ישראל ישובו בני העם ה-יהודי, ממזרח וממערב, מצפון ומ-דרום.
בארץ ישראל יהיו בני חורין ושווי-זכויות כל תושביה ואזרחיה. כפי שצטוונו מאז היינו לעם.
שאיפת החרות הצדק והשלום תאיר לנו את דרכנו.
כי מציון תצא תורה ודבר ה-מירושלים.

פני 1903 שנים עמדו במקום הזה לגיונותיה של רומי הכר-בשת, השמו נורה, ניתצו חומה הרגו ולא חמלו, ואמרו: נוצחה יהודה ונכבשה, אבדה ירושלים.
לפני 1900 עלו לגיונותיו של סיל-ווה בסוללה, כבשו את מצדה, מצאו 960 לוחמים מתים והשתאו מאד על גבורת הנפש של בני יהודה, בקרב ובהקרבה, אף אחר חורבן ירושלים.
לפני 1838 שנים ניצב בפני הר הבית קיסר אדיר-כח ושיכור ניצחון, לאחר שדיכא את מרד הפלא של בר-כוכבא זמם למחות את זכר הברית בין ארץ אבות לבין בניהם לדורותי-הם, ציוה לקרוא לה בשם המנכר-פלשטינה ואת עיר האלוהים כינה בשמו שלו, של אדם המשול כחרס הנשבר — אליה קפיטוליינה.
לאחר שנפלה ירושלים ונילכדה מצדה ונחרשה ביתר, גלינו מארצנו, נתרקנו מעל אדמתנו והחל הלילה הארוך בתולדות ישראל, שנמשך 1878 שנים, ליל דמים אשר כמוהו לא ידעה שום אומה ולשון.

מנת חלקו של עמנו היו גלות, שיעבוד, רדיפות, השפלה, ענויים, מוקד, פרעות, גרוש, נדודים, טבח מתמיד ונשנה מדור לדור. היינו כ-מאים ואין להשקות; כעייפיים ואין להשיב; כשנואים ואין לאהוב; כב-זויים ואין לכבד; ככפופים ואין לז-קוף. נרדפנו על צואר ולא הונח לנו. קנאונו בלא עם. לפני שלוש מאות שנה כמעט וכלינו, לפני שלושים שנה אבד שליש מעמנו.
אך גם בלכתנו בגאיות הצלמוות לא הופרה ברית ה' מפי נביאו לא-מור: אותך לא אעשה כלה; כי הנה ימים באים, נאום ה' ושבתו את שבות עמי ישראל ויהודה, אמר ה', והשבותים אל הארץ אשר נתתי ל-אבותם וירשוה.
שבנו. אל מאין באנו שבנו. הלגיו-נות למיניהם אינם. אנחנו פה. כי פדה ה' את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו. פה אנחנו, ובנינו; ופה יהיו בני בנינו — לעולמי עד.

כל ישראל חלק להם במפנה הנסי הזה

כל ישראל חלק להם במפנה הנסי הזה בתולדות עם וארץ, שוב לא ידעוהו עמים אחרים. לכל אלה אשר האמינו וחלמו, קמו ועלו, עמלו וסבלו, חרשו וזרעו, שמרו והגנו ולח-מו — הכבוד והיקר.
אנחנו, אשר לפני יובל שנים נק-ראנו על ידי מורהו של דור-מלחמת-הגאולה ובאנו, עלינו ביום הזה אל מול פני הר הבית, כדי להודות לא-בינו שבשמים, לצור ישראל וגואלו, על שזכינו לתת את חלקנו לשיבת ציון ולתקומת ישראל, לתחיית ה-אומה ולשחרור ארצה.
אמנם כן, בהנהגתו ובהשראתו ועל פי צוואתו של ראש בית'ר עשינו ונלחמנו ותרמנו להגשמת חזון הגי-אולה.
פעלנו:

בנשיאת רעיון הממלכתיות העברית המחודשת בימינו — כל הימים. בחידוש הכח הצבאי של עמנו.
בפריצת המצור על ארצנו על ידי עליה ב' ומסע ההעפלה לחו-פי המולדת.
בשרות לחוצי בעיר, במושבה ובכפר, באיחוד עובדים נושאי חז-נס, בכיבוש עבודה עברית.
בהכנת ניצנים לתעופה, בהנחת יסוד לכיבוש היס.